

Sygn. akt IV U 63/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 października 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **W. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zasiłek chorobowy

I. odwołanie oddala;

II. zasądza od powoda W. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód W. M. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...), odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu podniósł, że z dokumentacji lekarskiej wynika jednoznacznie, że różnorodne schorzenia, które występują u powoda, a które nie są tożsame, powodują niezdolność do pracy warunkującą przyznanie prawa do zasiłku chorobowego.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, że niezdolność do pracy spowodowana jest tymi samymi chorobami i okresy te stanowią jeden okres zasiłkowy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód W. M. prowadzi działalność gospodarczą – mechanika samochodowa, pomoc drogowa.

W okresie od (...) miał orzeczoną niezdolność do pracy z powodu schorzeń kodowanych symbolem (...) 10. W okresie od dnia (...) powód ponownie przebywał na zwolnieniu lekarskim z powodu dolegliwości bólowych barku prawego.

Decyzją z dnia (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy.

Dowód:

- akta Z US – w załączeniu .

Niezdolność do pracy powoda w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji została spowodowana tą samą chorobą. Choroba ta to pourazowy zespół bólowy barku prawego.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia (...),

- opinia uzupełniająca k. 35 .

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z przepisem art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a w przypadku, gdy taka niezdolność do pracy jest spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży – nie dłużej niż przez 270 dni (art. 8 ustawy).

Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 2 tej ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Jak więc wynika z treści cytowanego wyżej przepisu do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy bez względu na rodzaj choroby będącej ich podstawą oraz okresy zrównane z okresami niezdolności do pracy. Reguła powyższa ma jednak zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wtedy inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego.

Powód twierdził, że niezdolność do pracy spowodowana jest różnymi schorzeniami, wobec czego brak jest podstaw do sumowania okresów zasiłkowych.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej niezdolność do pracy powoda w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji została spowodowana tą samą chorobą, a choroba ta to pourazowy zespół bólowy barku prawego. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda zawarty w piśmie procesowym z dnia (...) o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego, bowiem powód nie wykazał jakichkolwiek okoliczności podważających wiarygodność

przeprowadzonej opinii, zaś biegły który wydał opinię w przedmiotowej sprawie nie stwierdził potrzeby przebadania powoda przez biegłego innej specjalności medycznej.

Tym samym wobec wyczerpania okresu zasiłkowego i kolejnej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) znajduje oparcie w art. 98 k.p.c w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 2015 r., poz. 1804).